

تصمیمات محکم

تصمیم دیوان عالی تمیز فرانسه

در مورد تفکیک جرم کلاه برداری از جرم جمل

نموده انداز جمله در برآوردادن نوشته گرداده ای امضای گش
دیگر بوده مبلغی پول از یک شرکت گرفته اند که متهم ادعای
روابط با صاحب اموال داشته و برخلاف واقع اینطور حلوه داده
که آن زن که تریک او بوده از آن گرس قرض کرده است.
نظر باشگاه اگر از مندرجات حکم برآید که متهم
برای رها شدن از چنگال آن شرکت که مبلغی سرمایه
او را کلام برداری کرده بوده مرتک این عمل حلاف
واقع شده و چنین نوشته داده است هیچگاه از حکم مزبور
برنیاید که نوشته مورد استناد که حکم محکمه همچنان
از رسیدگی حاکم قضیه باشیست بقوائد صورت جمل بخود
بگیرد و چون محکمه استیناف بدون آنکه تحلیف ازهاد
نامبرده قانون مجازات نموده باشد نوشته مزبور را صراحتاً
یک عمل تقلبی دانسته که تنها تشکیل جرم کلام برداری
داده است بنابراین اعتراضات مستدعی تمیز غیر وارد و
حکم مزبور ابرام نیشود.

ترجمه از مجموعه آراء تمیزی فرانسه شماره (۷)
ماه ستمبر - آگوست ۱۹۳۹

کسی در محکمه استیناف (من پلیه) با تهم جرم
کلام برداری محکوم بجهار ماه حبس و ۵۰ فرنگ جریمه
شده - محکوم علیه از حکم مزبور تمیز خواسته - دیوان
عالی تمیز در حکم ماده ۱۰۱ مورخ ۱۲۲ اکتبر ۱۹۳۶ پس از
رسیدگی چندن رأی داده است:

« حلاصه اعتراض مستدعی تمیز این است که: حکم
محکمه استیناف برخلاف مواد ۱۰۰۰ قانون مجازات صادر
شد. زیرا محکمه حرم متهم را شرکت د کلام برداری
دانسته باین عوایز که بشرعاً کشت کفر دیگر که باهم در
بیکجا منزل داشته و باهم کار میکرده اند مبلغی پول از راه
کلام برداری پدست آورده است. در صورتی که هیچیک
از این جهات باعث مجرم بوده نمیباشد و بافرض شرکت
متهم در ارتکاب جرم موضوع مذکور با استفاده از جمل
میشود که رسیدگی آن از لایحه محکم جمهور خواهد بود.
نظر باشگاه از مفاد حکم محکمه چنین مستفاد نمیشود که
یک کفر زن با متهم مزبور باشد بلکه اگر از کسان مختلف
مبلغی پول به عنوان قرض گرفته و وجهه در باقی زانهای و تصرف

تصمیم دیوان عالی تمیز

راجح بترجم صلاحیت در مورد اتهام مستخدمن شهربانی

بار شاء کمتر از ۲۰۰ ریال

به موجب ماده (۴) قانون معمول دیوان جزا مصوب
آذر ۳۰۸ - جرم های احتلاس و کلام برداری که دفعات
ارتكاب شده واز ۵۰۰ ریال همیز است و با بدفاتر واقع
و مجموع آن ۵۰۰ ریال یا کمتر است و همچنین جرم ارشاد

به موجب قانون مرخص محکمه مأمورین شهربانی
و آمار مصوب افمد ۱۳۱۰ - تعقیب جزائی مأمورین شهربانی
و اداره آمار و ثبت احوال در مورد احتلاس و ارشاد در
محکم ارشاد به مبلغ خواهد آمد.

آنکه حرم معمومی است فرار عدم صلاحیت داده و پرونده را ببیان حرب فرستاده اند مستقط دیوان مزدی ریونوان آنکه عمل کلاه برداری و در صلاحیت محاکم عمومی است فرار عدم صلاحیت با موافقت مدنشی الهمم صادر و پرونده را نزد مستقططن عدلیه فرستاده اند - او نیز پس از اخذ توضیحات جرم را ارتشاء دانسته و فرار عدم صلاحیت باستناد صلاحیت محاکم اداری با موافقت مدعي العلوم صادر و پرونده را برای رفع احلاف بدی از عالی تمیز فرستاده است .

و شبهه^(۵) پس از رسیدگی و حکم شما ۱۰۲۳۵ ار

۱۸۱۴ موردخ ۱۰۸۱۶ چنین رأی داده است :
 (با لاحظه محتویات پرونده و تعمیم مذکور در ماده ۱۰ قانون مقام قانون حزا ای عمال دولت مصوب ابان ۱۳۰۸ عمل انتسابی بدون فرمته مسئول عنوان ارتشاء است و طبق ماده (۴) همان قانون رسیدگی به آن نزد صلاحیت محاکم اداری است بنا بر این صلاحیت رسیدگی متعلق به محکمه اداری شهریاری خواهد بود که اداره مهندسی و مهندسی ایجاد و تعمیر شهریاری است و قوه قضائیه این اداره بجز این قوه قضائیه گرفته اند که او را جلس نیکمقدم که بدوان در حکمه اداری شهریاری تحت تقدیم و تعیین

که دفعه ای واقع شده و ۲۰۰ ریال یا کمتر بست و یا بدهد ارتکاب و مجموع آن ۲۰۰ ریال یا کمتر است در محکمه اداری همان وزارت خانه یا مؤسسه که مرتکب مساعدة یاماً مور آن است رسیدگی خواهد شد .

نظر باشکه مرجع صلاحیت محاکمه این نوع متهمین بموجب قانون مذکور مصوب اسفند ۳۱۰ طور اطلاق محاکم ارتش است بنابراین ظاهراً باید در تمام موارد ارتکاب محاکم آنها در صلاحیت محاکم ارتش باشد - از طرف دیگر تهییم ماده ۱۰ قانون مقام دیوان جزا واجع به فسیر ارتشاء و اطلاق ماده (۴) راجع به لایحه محاکم اداری در اتهام کمتر از ۵۰۰ و ۲۰۰ ریال که بقوت خود باقی است اطلاق قانون مذکور را مقید می نماید بنابراین باید در این صورت محاکمه آنها در محاکم اداری باشد ،

دیوان عالی تمیز بر اثر اختلاف در صلاحیت در مورد دفعه ای اینکه شباته بقهه و خانه رفت و عنوان ایمکن، مامور نزد قوه قضائیه را بهندز مشتریان را بپرون کرده و ۳ ریال هم از قوه قضائیه گرفته اند که او را جلس نیکمقدم که بدوان در حکمه اداری شهریاری تحت تقدیم و تعیین

تصمیم دیوان عالی تمیز بر نقض در موردی که محکمه مدعی به را صحیحبا مشخص نکرده

و بدون تشخیص کامل حکم صادر کرده است

گسی بهنوان اعتراض بر اجراء حکم در مورد تطبیق محکوم به محکمه بایت عارض و محکمه پس از رسیدگی اعتراض او را غیروارد و محکوم به بیحقی کرده است - محکوم علیه استیناف داده - محکمه استیناف پس از رسیدگی چنین رأی داده است : (خلاصه دعوی مدعی این بوده که پدر مشار الیه ورشکست شده و مدیر تصفیه عمل او که در مقابل طلب مدعی علیه محکوم گردیده از یک نقطه عمارات بیرونی مورد ویژه محکوم اه اعراض و

خیاط اندرونی را که بمحض انتقال نامه ملکی مدعی و متصول به مارت بیرونی مزبور است بدائره اجراء مهر فی نموده که بطور مزایده بفروش برسد و برای اینها دعوی خود استناد بانتقال نامه و همانه محلی نموده و محکمه پس از رسیدگی و همایه بحل بوسیله عصو علی البطل و ترسیم نقشه بایگنی شده در پرونده بشرح حکم مستأنف عنه دعوی مدعی را محکوم به بطalan دانسته است و خلاصه اعتراض مستأنف اینکه نقشه ترسیمی باش ور سند یعنی

رأی داده است :

(بطوریکه محتویات پرونده و نقشه ترسیمی و قبایل استنادی طرفین حکایت دارد مؤثر مستندی آیینه دارای دو باب خانه بوده و خانه مورده عامله مدعی دلیله درستند عامله شرطیه خانه پیروزی میان شده که حدود مندرجه ذهنهاست بخانه مورداً اعتراض مطابقت ندارد و بر عکس دریند مدرکیه مدعی خانه اندرونی قید شده و حدود آن با حدود ترسیم شده دقیق هایه محلی به استثنای یک قسم از حد غربی مطابقت دارد با این حال قبل از آنکه میان شود کدام یک از این دو خانه پیروزی و کدام یک از رویی است مبارزت بعد از حکم موجه نبوده است بنابراین رسیدگی محکمه ناقص و حکم ممیز عنده بموجب ماده (۳۴۰) قانون اصول محاکمات حقة، قی باتفاق آراء متفق است)

شرطی مسماً بعلیه مطابقت ندارد ولازم بود حدود ملک در مایه محلی بوسیله خبره فنی بهمل آید - قطع نظر از اینکه باتفاق نایه ابرازی مسماً است طبق محتویات پرونده بدای دعوی جواز شده حدود مندرجه در اتفاق نایه با نقشه ترسیم شده که در پرونده باشگانی است در قسمت حد غربی آذ مخالف تمیز و ترسیم گردیده که ایر قسمت باشد لک ابرازی خود مدعی تطبیق نمی‌نماید و به قیده محکمه عایق محل و تبعین حدود آن که مالک مخصوصیه بوده و مطابق صورت مجلس از اصحاب دعوی و همسایگان شبان و قید گردیده از مواردی نیست که خبره و مخصوص فنی لازم داشته است بنا بر این اعتراض مسماً از غیروارد و حکم مسماً زنه را باید می‌شد (۴) - محکوم علیه تمیز خواسته - دیوان عالی آیین تعبه (۴) پس از رسیدگی در حکم شماره ۱۴۹۱ از ۱۸۴۱ مورخ شهر بو ۱۳۱۶ چونیز

تصمیم دیوان عالی تمیز بر نقض

در مورد رسیدگی محکمه عدیه نسبت به محکمی که از محض شروع

صادر شده بوده و مورد اعتراض شخص ثالث واقع گردیده

کسی مدعی به دو باب اطاعه بمحکمة بذایت بن کسی اقامه دعوی کرده محکمه طبق قانون وقت دعوی را ارجاع به مخصوص شرع کرده و از محض حکم مسکونیت مدعی علیه نسادر شده و در مرحله تجدید نظر از حکم محضی (طبق قانون خابه) نیز حکم مزبور تنفیذ شده و محکمه طبق حکم محضی مزبور احراز کرده است پس از احراز از طرف شخص ثالث بعنوان حملک متصرفی بر حکم مزبور اعتراض شده محکم بذایت پس از رسیدگی حکم مورده اعتراض را قسخ و محکم مانگشت معتبر پس از این اتفاق مسماً می‌شود که اینکه این اتفاق پس از رسیدگی حکم بدوی را باید کرده - محکوم علیه تمیز خواسته دیوان عالی تمیز شعبه (۴) در حکم شماره ۱۲۸۱ از ۱۴۹۳

بموجب ماده ۳۱۳ قانون آرمانیش - اعتراض اصلی را باید بموجب عرضه تقديم نمود و این عرضه به محکمه رجوع می‌شود که حکم مقرر می‌شود از آنجا سادر شده ترتیب محاکمه مثل ترتیب محاکمه بدوی است .

بموجب ماده ۷ قانون محاکمه شرع مصوب آذربایجان ۱۳۹۰ - موارد ارجاع شرع مخصوص بموردن دعوی در اصل نکاح و طلاق و مورد ماده ۱۰ قانون ازدواج و مورد اقامه بینه و یا خلف و احلاف طبق قانون مخصوص و مورد نصب قیم یا ناظر یا اضم امین است .

دیوان عالی تمیز مورد اعتراض ثالث را بایز از اراده ارجاع به محکمه شرع میداند و اراده متعدد صادر کرده که از جمله این حکم است :

که حکم مفترض عنده را صادر کرده است بنا بر این ورود محکمه ابتدائی و صدور حکم و نایید آن در محکمه استئناف صحیح نبوده و حکم ممیز عنده بمحض ماده ۳۴۰ قانون مزبور بااتفاق آراء متفق است (۰۰۰)

مورخ ۱۶.۶.۲۵ پس از رسیدگی چنین رأی داده است: (نظر پایانگر اعترافات مفترض ثالث صریحاً ارجح است بهبادی و مدارک حکم صادر از محصر شرع که بنای حکم مفترض علیه است و مرجم رسیدگی واعتراف ثالث مطابق دوچار ماده ۳۱۳ قانون آزمادش همان محکمه است

تصمیم دیوان عالی تمیز بر ابرام

در مورد عدم کفایت تحقیقات مأمورین برای معجز شناختن متهم

و اعتراف دیگر اداه مالیه حلاصه آنکه (استئناد محکمه استئناف) برآید حکم بدوعی عدم تعیین منشاء اطلاعات بازدراز ان کشف فاچار بوده در صورتیکه گزارش مأمورین کشف که ناشی از رویت یا مبنی بر تحقیقاتی باشد که در اطراف قضیه نموده باشند مادم که خلاف آن ثابت نشده معتبر خواهد بود) بر حکم موردن درخواست تمیز وار، قیمت چه گزارش مأمورین صلاحیت دار که طبق ماده ۳۲۴ صهل محاکمات جز اگر معتبر شناخته شده او لایکرا شهادی است که مبنی بر مشهودات آنها باشد و شامل آنچه در نتیجه تحقیقات خود گزارش دهنده و اظهار عقیده نماینده نخواهد بود و در این موضوع صورت مجلس رسیمه مأمورین که در پرونده اداه مالیه ملاحظه میشود اساساً راجع و گشوف اشیاء از منزل باقیر نام است و در ذیل آن نوشتند که (ونتیجه تحقیقات معلوم شده که رسول نام نیز با باقیر شرکت دارد) و بهلاوه در نتیجه تحقیقات محکمه عدم تعلق آلات و ادوات مکشوف بمعتمد (رسول نام) ثابت شده است وبالجمله چون از جهت رعایت اصول محاکمه و قانون اشکال وثر و حب نفع بمنظور نیز سد حکم موردن درخواست تمیز بااتفاق آراء ابرام میگردد (۰۰۰)

به محض ماده ۳۲۴ اصول ۷۵ کمات جزائی - هرگاه انتخاسی که برای تحقیق امور جرائم مقرر شده اند اعلام یا گزارش درهوارد جنجه به محکمه بدهند اظهارات و اطلاعات آنان معتبر است مگر آنکه خلاف آن نایت شود، رسول نام باهام توهیه و بکار آنداختن آلات و افزار عرق کشی مورد تمقیب مالیه واقع و نتیجه مبلغی به نوان جریمه از او گرفته اند و مبلغی هم مطالبه کرده اند - متهم باستئناد ماده (۸) قانون مجازات و چاق بمحکمه بدانست شکایت و محکمه اورا ابراهیم کرده و محکمه استئناف تمیز آن حکم را نایید کرده است.

اداره مالیه از حکم مزبور تمیز خواسته - دیوان عالی تمیز شعبه (۲) پس از رسیدگی در حکم شماره ۱۰۰۶۳ مار ۱۴۸۷ مورخ ۱۶.۶.۲۹ چنین رأی داده است:

«قسمتی از اعترافات در حواست کنندۀ تمیز بر حکمه محکمه استئناف دار برای نیکه بر حسب دلائل و شواهد موجوده متهم در موقع نقطین عرق حضور داشته و این مسئله مؤبد اظهارات مأمورین کشف امتحان شده راجع به ماهیت دعوى و ابراد به نظر محکمه حاکمه است و اعتراف قانونی محکم تمیز نموده اصلًا قابل رسیدگی در مرحله تمیزی نیست